

κινδύνου καταλαμβάνουν αποκλειστικά προϊόντα των οποίων η βιοκτόνος ιδιότητα εξαρτάται από δραστικές ουσίες που έχουν εισαχθεί σε αυτά, μέσω χημικής ή βιολογικής επεξεργασίας που ρητώς αποσκοπεί να τους προσδώσει αυτήν τη βιοκτόνο ιδιότητα;

2. Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 98/8/ΕΚ — υπό το πρίσμα της όλης ρυθμίσεως που εισήχθη με αυτήν στην κοινοτική έννομη τάξη — την έννοια ότι η έκφραση χρήσιμες ουσίες καταλαμβάνει ουσίες που να μην δεν εισάγονται σε ένα προϊόν με σκοπό να του προσδώσουν βιοκτόνο ιδιότητα, αλλά στις οποίες η βιοκτόνος αυτή ιδιότητα αναπτύσσεται επί πλέον της λειτουργίας που κοινώς εξυπηρετεί το προϊόν κατά τη χρήση του (π.χ.: υγρό για πλυντήριο πιάτων που, χάρη στην προσθήκη ουσίας που αποσκοπεί στη βελτίωση της απορρυπαντικής του ιδιότητας μπορεί να αναπτύξει και βακτηριοκτόνο ιδιότητα);
3. Μπορεί ένα τεμάχιο ξύλου ερυθρού κέδρου, απλώς και μόνον διότι διατίθεται στο εμπόριο ως προϊόν για την καταπολέμηση του σκόρου, να καταταγεί στα βιοκτόνα ή στα βιοκτόνα περιορισμένου κινδύνου ή στις χρήσιμες ουσίες, κατά την έννοια της οδηγίας 98/8/ΕΚ, αν ληφθεί υπόψη ότι: α) το εν λόγω ξύλο δεν έχει υποβληθεί σε καμμία χημική ή βιολογική επεξεργασία· β) η ουσία από την οποία εξαρτώνται τα αποδιδόμενα στο ξύλο αποτελέσματα υπάρχει στο προϊόν στη φυσική του κατάσταση· γ) το προϊόν διατίθεται στο εμπόριο ουσιαστικά όπως απαντάται στη φύση;
4. Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 98/8/ΕΚ την έννοια ότι μια χρήσιμη ουσία μπορεί να απαλλάσσεται της υποχρέωσης λήψεως αδειας ή της υποχρέωσης καταχωρίσεως, που προβλέπονται για την εντός των κρατών μελών εμπορία των προϊόντων του προαναφερθέντος άρθρου 2, μόνον αν απαριθμείται στον κατάλογο που προβλέπεται στο παράρτημα ΙΒ; αποτελεί δηλαδή η καταχώριση στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΒ ουσιαστική προϋπόθεση για να ισχύσει αυτή η απαλλαγή;
5. Έχει το άρθρο 4 της οδηγίας 98/8/ΕΚ, σε συνδυασμό προς τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, την έννοια ότι ένα προϊόν, όπως το περιγραφόμενο στο ερώτημα 3, που σε ένα κράτος μέλος διατίθεται νομίμως στο εμπόριο χωρίς να χρειάζεται άδεια ή καταχώριση εντός του κράτους μέλους αυτού, μπορεί, σε άλλο κράτος μέλος, εντός του οποίου διατίθεται ακολούθως στο εμπόριο, να υπόκειται σε λήψη αδειας ή σε καταχώριση για τον λόγο ότι το προϊόν αυτό δεν έχει εγγραφεί στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΒ της οδηγίας 98/8/ΕΚ;

(1) Οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (ΕΕ L 123, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2002, στην υπόθεση Fixtures Marketing Limited κατά Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου (ΟΠΑΠ)

(Υπόθεση C-444/02)

(2003/C 31/17)

Με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 9 Δεκεμβρίου 2002, το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Fixtures Marketing Limited και Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου (ΟΠΑΠ), που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Υποβάλλεται ερώτημα για το νόημα της βάσεως δεδομένων και για την έκταση εφαρμογής της οδηγίας 96/9/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και ειδικώς του άρθρου 7 αυτής, που αναφέρεται στο ειδικής φύσεως (sui generis) δικαίωμα.
- 2) Αφού θα οριοθετηθεί η έκταση εφαρμογής της οδηγίας ερωτάται αν τυγχάνουν προστασίας οι κατάλογοι ποδοσφαιρικών αγώνων, σαν βάσεις δεδομένων επί των οποίων υπάρχει ειδικής φύσεως δικαίωμα κατασκευαστή και με ποιές προϋποθέσεις.
- 3) Ερωτάται πώς ακριβώς προσβάλλεται το δικαίωμα επί της βάσης των δεδομένων και αν αυτό προστατεύεται επί αναδιάταξης του περιεχομένου της βάσης δεδομένων.

(1) ΕΕ L 77 της 27.3.1996, σ. 20.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Δεκεμβρίου 2002 η Glaverbel κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 9 Οκτωβρίου 2002 το δεύτερο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-36/01 ⁽¹⁾, Glaverbel κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-445/02 P)

(2003/C 31/18)

Η Glaverbel, εκπροσωπούμενη από τη Susanne Möbus, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 9 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 9 Οκτωβρίου 2002 το δεύτερο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-36/01, Glaverbel κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002 στην υπόθεση T-36/01, Glaverbel κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), στο μέτρο που με αυτή διαπιστώνεται ότι η απόφαση που εξέδωσε το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), στις 30 Νοεμβρίου 2000 (υπόθεση R 137/2000-1), δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με το κοινοτικό σήμα ⁽²⁾.
2. να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ής Νοεμβρίου 2000 (υπόθεση R 137/2000-1), στο μέτρο που απορρίπτει την καταχώριση, ως κοινοτικού σήματος (αίτηση υπ' αριθ. 811 281), σχεδίου που χαράσσεται στη γυάλινη επιφάνεια προϊόντων, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
3. να καταδικάσει το Γραφείο εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα της προσφυγής και της αιτήσεως αναίρεσης.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση για τον λόγο και μόνον ότι το Γραφείο προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της αναιρεσείουσας όσον αφορά τα επιχειρήματα που στηρίζονται στο άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν επηρέασε την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που αφορά τη δυνατότητα καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού, το οποίο εξακολουθεί να ισχύει.

Η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι το Γραφείο, για να συμμορφωθεί με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, θα μπορούσε απλώς να εξετάσει τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 3, χωρίς να μεταβάλει την ερμηνεία του ως προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού. Επομένως, η αναιρεσείουσα φρονεί ότι έχει συμφέρον να ασκήσει αναίρεση κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι εσφαλμένα το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το εν λόγω σήμα στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και ότι η διαπίστωση αυτή στηρίζεται σε

εσφαλμένη εκτίμηση και ερμηνεία της διατάξεως αυτής. Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται, επίσης, ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σφάλμα, διαπιστώνοντας ότι οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές δεν εκλαμβάνουν συνήθως τα σήματα που είναι χαραγμένα σε γυάλινες επιφάνειες ως ένδειξη της εμπορικής προελεύσεως ενός προϊόντος και ότι το σήμα δεν αναγνωρίζεται εκ πρώτης όψεως ως ένδειξη της εμπορικής προελεύσεως του προϊόντος αλλά ως λειτουργικό του στοιχείο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 21.04.2001, σ. 41.

⁽²⁾ ΕΕ L 11 της 14.01.1994, σ. 1.

Προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-448/02)

(2003/C 31/19)

Η Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους Ιωάννη Χαλκιά και Γεώργιο Κανελλόπουλο, Παρέδρους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον πρεσβευτή της Ελλάδος, 177, Val Ste Croix, άσκησε στις 11 Δεκεμβρίου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί ή, επικουρικά, να μεταρρυθμιστεί η απόφαση της Επιτροπής E (2002) 3771/14.10.2002 για την τροποποίηση της απόφασης 1999/187/ΕΚ ⁽¹⁾ σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του ΕΓΤΠΕ — τμήμα εγγυήσεων ⁽²⁾, καθόσον αφορά δημοσιονομικές διορθώσεις εις βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας στον τομέα των αροτραίων καλλιεργειών, για το οικονομικό έτος 1995.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Διαφορές μη πραγματικές· εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή άρθρου 5, παρ. 2, στοιχ. γ', του Κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70.